

Efter *artikel 18, stk. 1*, kan der endvidere tages forbehold for så vidt angår forpligtelsen til at kriminalisere hvidvaskning af penge hidrørende fra udbytte fra aktiv og passiv bestikkelse. Bestemmelsen giver således mulighed for at begrænse det straffbare område til kun at omfatte udbyttet fra grove tilfælde af aktiv og passiv bestikkelse. Et sådant forbehold er tidsbegrænset, idet det som udgangspunkt kun har gyldighed i 5 år. Forbeholdet kan dog fornyes én gang for yderligere 5 år.

Artikel 3 fastsætter i *stk. 1* pligt til at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, der for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, der bygger på beføjelse til at repræsentere den juridiske person, træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller til at udøve intern kontrol. Der skal også være mulighed for at kende juridiske personer ansvarlige for medvirken til sådan svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge og forsøg på sådan svig.

Endvidere er der efter *artikel 3, stk. 2*, pligt til at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de ovennævnte personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge for at skaffe den juridiske person vinding.

Endelig præciseres det i *artikel 3, stk. 3*, at ansvar for juridiske personer ikke udelukker muligheden for at strafforfølge fysiske personer, der begår eller medvirker til svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge.

Den anførte pligt til at kunne gøre juridiske personer ansvarlige for de nævnte overtrædelser vil med det gældende ansvarssystem her i landet være ensbetydende med et strafansvar.

Artikel 4 indeholder bestemmelser om sanktioner over for juridiske personer.

Artikel 4, stk. 1, forpligter til at sikre, at der over for juridiske personer, der straffes efter *artikel 3, stk. 1*, om ansvar på grundlag af ledelsespersoners handlinger, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan omfatte andre sanktioner, f.eks. udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud m.v.

Efter *artikel 4, stk. 2*, skal det endvidere være muligt at pålægge juridiske personer, der straffes efter *artikel 3, stk. 2*, om ansvar på grundlag af ledelsespersoners utilstrækkelige tilsyn eller kontrol, sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.

Artikel 5 fastsætter pligt til at kunne beslaglægge og konfiskere udbytte m.v. i anledning af svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge.

Artikel 6 afskærer en medlemsstat fra at nægte retshjælp under henvisning til, at der er tale om en overtrædelse af told- eller afgiftsbestemmelser. Bestemmelsen indebærer ingen selvstændig forpligtelse for Danmarks vedkommende, idet Danmark har ratificeret tillægsprotokollen af 17. marts 1978 til den europæiske retshjælpskonvention, hvorefter retshjælp ikke kan nægtes med den begrundelse, at den anmodende stat betragter den pågældende lovovertrædelse som en fiskal lovovertrædelse.

Artikel 7 fastsætter pligt for medlemsstaterne og Kommissionen til indbyrdes samarbejde om bekæmpelse af svig, aktiv og passiv bestikkelse samt hvidvaskning af penge. Bestemmelsen åbner i den forbindelse mulighed for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder i en konkret sag og sikre en effektiv indsats mod den pågældende kriminalitet.

Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder skal i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til behovet for hemmeligholdelse af efterforskningsarbejdet og databeskyttelse. Med henblik herpå kan en medlemsstat, når den leverer oplysninger til Kommissionen, stille betingelser for, hvordan disse oplysninger anvendes enten af Kommissionen eller af en anden medlemsstat, som oplysningerne måtte blive videregivet til.

Artikel 8-11 indeholder en række bestemmelser om udveksling af oplysninger m.v., der retter sig mod Kommissionen, og som bl.a. forpligter Kommissionen til at sørge for, at der ved udveksling af personoplysninger iagttages et beskyttelsesniveau, der svarer til det, der er fastlagt i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger.

Artikel 12 regulerer forholdet mellem protokollen og EU-svigskonventionen. Bestemmelsen medfører, at EU-svigskonventionens *artikel 3* om virksomhedslederens strafferetlige ansvar, *artikel 5* om udlevering og retsforfølgning og *artikel 6* om pligt til samarbejde ved grænseoverskridende kriminalitet finder tilsva-